

ГОДНО ТО НА ИВДЕН ТЕ, встави Паула въ шковы те.

ГЛАВА 25.

Фистъ прочее като прѣа власть та, по три дни послѣ отиде во Иерусалимъ отъ Кесарѣа.

2 И доказаха мѣ архіерее те и перви те отъ Ивден те жалбата на врѣхъ Паула и молаха го.

3 И искаха (да имъ оучини) милость на врѣхъ него, (сирѣчь) да го прати отъ тамъ во Иерусалимъ: а они бѣха се сговорили да го оубиатъ по пѣтъатъ.

4 Но Фистъ заповѣда да варадатъ Паула въ Кесарѣа, защото и самъ щеше да иде тамъ скоръ.

5 Прочее които можатъ отъ васъ (рече Фистъ) нека дойдатъ съ мене, и ако има нѣкоя неправда въ томъ человекъ нека го клеветатъ.

6 И като преседе во Иерусалимъ десетина дена, слѣзе въ Кесарѣа, и на двѣдѣтъ день като сѣдна на сѣдилище то, заповѣда да доведатъ Паула.

7 И като го доведоха, шкыколиха го Ивдее те които бѣха слѣзли отъ Иерусалимъ, и фѣрлаха много и тешки вины на Паула, които не можеха да докажатъ:

8 Понеже той се шправдаваше, (и говореше): защо нито на законатъ Ивдескій, нито на Кесарѣа самъ согрѣшилъ нѣщо.

9 Но фистъ понеже искаше да

направи оугодно то на Ивден те отговори на Паула и рече: щешъ ли да идешъ во Иерусалимъ и тамъ да се сѣдешъ за тѣа (работы) предъ мене;

10 И рече Павелъ: азъ стоимъ на Кесарево то сѣдилище, на което требва да се сѣдимъ, никога шбида да не самъ сотворилъ на Ивден те, каквото и ты добре знаешъ.

11 Защото ако имамъ накоя неправда, или нѣкое (согрѣшеніе) достойно за смѣть самъ сотворилъ не отричемсе да оу времъ: ако ли нема нищо таково въ мене за което ти клеветатъ на врѣхъ мене, никои не може да ме предаде нимъ: азъ трасимъ сѣдъ оу Кесарѣа.

12 Тогава Фистъ като се разговори съ совѣтницы те си, отговори: не ли си потрасилъ сѣдъ оу Кесарѣа кодъ Кесарѣа ще да идешъ.

13 И като заминаха нѣколко дни, царь Агрѣппа и Берника (жена та мѣ) слѣзѣха въ Кесарѣа да поздраватъ Фиста.

14 И като седеха тамъ много дни, Фистъ каза на царятъ заради Павлова та работа, и рече: единъ человекъ е шставенъ отъ Филікса вѣрзанъ.

15 За когото, като отидохъ во Иерусалимъ, додоха ми жалба архіерее те и старѣйшины те, и искаха сѣдъ на врѣхъ негъ.

16 Но азъ имъ отговорихъ, зацо нематъ обычай Римляне те